INKIJKVERSIE
SCRIPT

EEN BEELD VAN EEN VROUW

Een komedie in drie bedrijven

door

HANS ROBYN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN BEELD VAN EEN VROUW** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS ROBYN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/047
ISBN 9789038518817

Copyright: © 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.
Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.
Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and simular technologies
Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij
TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen
Telefoon 03 366 44 00
Website: www.toneelfonds.be
Email: rechten@toneelfonds.be
IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 3 tekstboekjes bij de uitgever.
Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(1 dame – 1 heer)

MAN:

VROUW/STANDBEELD:

DECOR

Een plekje in een plantsoen. Centraal staat een vierkante sokkel van plusminus 1 meter op 1 meter. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE BEDRIJF

(Op de sokkel staat een vrouw die poseert als standbeeld. De man komt opgewandeld met een tas. Hij wandelt voorbij het standbeeld zonder er naar te kijken. Hij stopt draait zich om en kijkt naar het standbeeld. Hij neemt zijn zakdoek, veegt er mee op de sokkel en gaat zitten. Uit zijn tas haalt hij een fles water uit, hij heeft een beker bij en vult die. Hij zet die naast zich neer. Terwijl hij terug in zijn tas kijkt, neemt het standbeeld zijn beker water en drinkt hem uit. Ze zet hem terug neer. Hij haalt zijn appel uit en legt hem naast zijn beker. Opnieuw kijkt hij in zijn tas. Het standbeeld neemt de appel, bijt er in en legt hem terug. Hij neemt zijn boterhammendoos uit en zet de tas neer. Hij opent de doos op zijn schoot. Hij neemt een boterham en kijkt wat er tussen zit.)

MAN: Alweer gehakt. Dat is natuurlijk het nadeel als je zelf je boterhammen smeert. Enfin, dat gehakt stond in reclame, 1 kg kopen, 200 gram gratis. Goed meegenomen, alhoewel wat zou er met die 200 gram aan de hand zijn als ze die zo maar gratis weggeven? Ik zie natuurlijk dingen die er niet zijn. *(wil beker water drinken, zet ze aan zijn mond en ziet dat die leeg is)* Tiens, ik meende nochtans dat ik die gevuld had. Dan maar opnieuw inschenken. *(zet zijn brooddoos aan de kant, neemt de fles en schenkt opnieuw in. Drinkt van beker – hij neemt boterham en net hij er in wilt bijten legt hij die terug)* Oeps, mijn medicatie bijna vergeten. *(gaat in zijn tas om doosje te nemen)*

(Het standbeeld buigt zich, neemt zijn boterham en doet er een ferme hap van – man haalt bruine fles uit zijn zak.)

Die moet ik voor het eten nemen, goed voor de ontlasting. *(drinkt van de bruine fles, draait ze het dicht en stopt ze weg)* Oei… ik ben het flesje vergeten te schudden. *(staat recht en springt enkele malen op en neer)* Voila, dat zal ook wel volstaan zeker. *(neemt zijn boterham en net als hij er in wil bijten ziet hij dat er en stuk uit gebeten is)* Wat krijgen we nu? Iemand heeft van mijn boterham gebeten. *(kijkt rond – ziet naar zijn appel, neemt die vast)* En hier is ook al een stuk uitgebeten. *(staat recht en kijkt overal rond, gaat dan weer zitten, hij kijkt even naar het standbeeld)* Walter, haal niets in je hoofd dat er niet is. *(steekt dan plots zijn wijsvinger omhoog en haalt doos met bruin flesje uit zijn tas – haalt de bijsluiter eruit en leest)* Bij het nemen van een overdosis krijgt met ademhalingsstoornissen en hallucinaties. *(stopt papiertje en fles terug in doos)* Dat zal het zijn!

(Het standbeeld beweegt even.)

(schrikt en kijkt rond) Ik meende iets gehoord te hebben. (gaat weer zitten en neemt zijn appel – bekijkt die en steekt die ook in zijn tas)

STANDBEELD: Pst !

MAN: Het gehakt! Die 200 gram gratis, daar is mee geknoeid. Er zit iets in waardoor ik dingen zie die er niet zijn!

STANDBEELD: Dingen die er niet zijn, zijn er wel.

MAN: Natuurlijk zijn er wel… huh? *(kijkt rond)* Welke flauwe plezante houdt mij hier voor de gek?

STANDBEELD: Niemand!

MAN: Toch wel! *(kijkt rond)* Neen niemand!

STANDBEELD: Maar ik ben er toch?

MAN: Ach wat, ik sta gewoon tegen mezelf te praten.

STANDBEELD: Dan praat je tenminste tegen een verstandig iemand.

MAN: Misschien wel. Maar waarom antwoord ik steeds als er niemand is?

STANDBEELD: Wie ben ik dan?

(Man steekt vingers in de oren.)

MAN: Voila, nu hoor ik niemand meer.

(standbeeld geeft een schop tegen zijn rug.)

Au! *(trekt zijn vingers uit zijn oren)* Ik hoor niks, maar ik voel wel iets. Walter, je bent volledig aan het hallucineren! Gedaan met die bruine fles.

STANDBEELD: Ach man, zeur zo niet!

MAN: *(kijkt verbaasd omhoog naar het standbeeld)* Als beelden nu ook al beginnen te praten met mij dan zit ik hier zeker niet op mijn plaats. *(gaat even weg van het beeld en bekijkt het van op afstand)* Ah wat! Dit is gewoon een beeld van steen!

STANDBEELD: Mis.

MAN: Wat dan?

STANDBEELD: Ik ben een beeld van een vrouw.

MAN: U praat echt?

STANDBEELD: Natuurlijk.

MAN: Standbeelden kunnen toch niet praten?

STANDBEELD: Wie zegt dat?

MAN: Niemand, maar iedereen weet dat toch?

STANDBEELD: Natuurlijk weet iedereen dat, maar hebben ze al ooit eens de moeite gedaan om tegen een standbeeld te praten?

MAN: Dat weet ik niet.

STANDBEELD: Voila.

MAN: Soms praat ik tegen een boom.

STANDBEELD: Waarom?

MAN: Tegen bomen praten kan zinvol zijn.

STANDBEELD: Wel, dan kan je evengoed met een standbeeld praten.

MAN: Daar heb ik nog nooit bij stilgestaan.

STANDBEELD: Ik anders wel. Ik sta hier alle dagen stil.

MAN: Zeg me dat ik aan het dromen ben.

STANDBEELD: Dromen worden werkelijkheid voor hen die sterk genoeg zijn om erin te geloven.

MAN: En toch geloof ik dat ik droom.

STANDBEELD: Wie heeft er zo even je water opgedronken ?

MAN: Ik denk ik.

STANDBEELD: Mis! Dat heb ik gedaan.

MAN: En heb jij in mijn appel gebeten?

STANDBEELD: Natuurlijk, het moet niet altijd Adam zijn.

MAN: Adam?

STANDBEELD: Adam en Eva.

MAN: Je ziet er te gekleed uit om Eva te zijn.

STANDBEELD: Als we erover nadenken zijn we allemaal toch naakt in onze kleren?

MAN: Dat is ook waar. Het is de eerste keer dat ik hier kom.

STANDBEELD: Ik niet. Ik sta hier iedere dag.

MAN: Hindert het niet dat ik mijn boterhammen hier kom opeten?

STANDBEELD: Bijlange niet, dan heb ik nog wat gezelschap.

MAN: Komt hier anders niet veel volk?

STANDBEELD: De plaatselijke bevolking ziet me allang niet meer staan, die zijn het gewoon om hier alle dagen te passeren en me te negeren. Gelukkig zijn er nog de toeristen.

MAN: Toeristen?

STANDBEELD: Ja buitenlandse toeristen met van die koptelefoons op, waar ze in hun taal het verhaal kunnen horen dat bij mij past.

MAN: Dus u wordt dan toch gezien.

STANDBEELD: Natuurlijk, ik sta hier om gezien te worden.

MAN: Net als alle andere standbeelden in de stad.

STANDBEELD: Inderdaad! Vaak zijn wij historische figuren of fictieve personen of wezens of bijvoorbeeld personen uit een of ander verhaal?

MAN: Zoals bijvoorbeeld Jeanne D'Arc?

STANDBEELD: Zoiets, ja!

MAN: Maar in feite zijn jullie allemaal al jaren dood.

STANDBEELD: Natuurlijk, anders zou er hier geen standbeeld van me staan.

MAN: Ik ben bang van doden.

STANDBEELD: Voor doden moet je nooit bang zijn. Voor levenden wel.

MAN: Heb je van z'n leven? Wie ben jij dan wel?

STANDBEELD: Kijk eens goed.

MAN: Een vrouw, dat is zeker!

STANDBEELD: Waarom is dat zeker?

MAN: Die vrouwelijke rondingen…

STANDBEELD: Inderdaad, maar daaraan zul je me niet herkennen, tenzij ik een F cup zou hebben, dan zou je kunnen denken dat ik Lolo Ferrari ben.

MAN: Maar die ben je natuurlijk niet.

STANDBEELD: God zij dank niet. Alhoewel, een afdakje boven je hoofd zou wel van pas kunnen komen bij regenweer.

MAN: Bij regenweer draag ik een pet.

STANDBEELD: Hiermee weet je nog niet wie ik ben.

MAN: Laat me eens van op een afstand kijken. *(neemt twee meter afstand)* Met zo'n lang kleed aan zou ik eerder denken dat je een koningin bent.

STANDBEELD: O ja? En wat voor koningin had je dan in je gedachten?

MAN: Een die dood is natuurlijk.

STANDBEELD: Daar heb je een punt, maar ik moet ook iemand belangrijk zijn anders zou ik hier niet staan.

MAN: Het valt natuurlijk ook te bezien hoelang je hier al staat?

STANDBEELD: Laat ons zeggen toch al zo'n goeie 80 jaar.

MAN: Dat kan niet!

STANDBEELD: Hoe zo, dat kan niet?

MAN: We hebben al twee wereldoorlogen gehad. Dan zouden ze je al zeker van je sokkel hebben geblazen.

STANDBEELD: Ik sta stevig op mijn sokkel.

MAN: Ja, dat zeiden ze ook van keizer Wilhelm op zijn paard aan das Deutsche Eck in Koblenz maar in 1945 hebben de Amerikanen hem toch neergehaald.

STANDBEELD: Het vliegende paard dus.

MAN: Grappig!

STANDBEELD: Eerlijk gezegd hebben ze me toen binnengehaald en in de kelders van een klooster verstopt.

MAN: Aha, jij bent dan een bekende non!

STANDBEELD: Alsjeblieft zeg, waar zitten je gedachten? Ik ben van brons!

MAN: En dan?

STANDBEELD: Wat is brons denk je?

MAN: Hoe moet ik dat weten, ik ben geen beeldhouwer!

STANDBEELD: Ik besta uit 90 procent koper en 10 procent tin.

MAN: Vooruit, dat hebben wij vandaag dan ook weer bijgeleerd.

STANDBEELD: Maar je begrijpt nog steeds niet wat ik zeggen wil?

MAN: Dat ze bang waren dat de vijand je zou meenemen zeker?

STANDBEELD: Aha, er zit toch nog iets in die bovenkamer van jou en waarom zouden ze mij meenemen?

MAN: Om in Hitler zijn tuin te zetten zeker. Blijkbaar was die gek op alles wat met kunst te maken had.

STANDBEELD: Wablief? Om alle dagen zijn vieze smoel te zien? Neen…de reden waarom ik in het klooster beland ben is omdat de vijand mij zou smelten.

MAN: Smelten? Waarom?

STANDBEELD: Om kogelhulzen te maken natuurlijk. Op een gegeven moment was er een tekort aan koper, tin en andere metalen. Vandaar dat ze alle standbeelden gebruikten om om te smelten en er munitie van te maken.

MAN: En zo heb jij het overleefd.

STANDBEELD: Inderdaad.

MAN: Gelukkig.

STANDBEELD: Waarom?

MAN: Anders zou ik nu niet met je kunnen praten.

STANDBEELD: Dat is ook waar. Gemma is de naam.

MAN: Gemma? De gamma ken ik, maar van Gemma heb ik nog niet gehoord.

STANDBEELD: Ik ben Gemma van Zevenen.

MAN: Zevenen? Dat ken ik. Dat is een kaartspel. De waarde reeks gaat namelijk als volgt: van laag naar hoog… boer… vrouw…. Daar heb je het! Jij bent de koningin uit het kaartspel zevenen !

STANDBEELD: Tijdens de oorlog zorgde ik voor verwaarloosde dieren.

MAN: Aha, jij was de voorloper van GAIA!

STANDBEELD: Zo kan je het stellen. Je moet weten dat tijdens de oorlog het paard werd gebruikt als koerier en de hond om ratten te pakken in de loopgraven. Duiven werden dan weer ingezet voor de vliegende post. En al die dieren werden meestal doodgeschoten.

MAN: Ik heb ooit eens een hond gehad zonder poten.

STANDBEELD: Ocharme, het beest. Hoe was zijn naam.

MAN: Hij had er geen.

STANDBEELD: En waarom niet?

MAN: Tja, als ik hem riep kwam hij toch niet!

STANDBEELD: Dat is niet om te lachen.

MAN: Ja, een standbeeld kan niet lachen zeker. Gemma Van Zevenen is dus de patroonheilige van de verwaarloosde dieren.

STANDBEELD: Ik had een grote boerderij waar ik alle dieren in onderbracht. Je moet weten dat die soldaten alles opaten wat kon lopen, kruipen of vliegen!

MAN: Maar het paard is toch het meest opvallende oorlogsdier ooit? Als men teruggaat in de geschiedenis tot zelfs 5000 jaar geleden waren soldaten of legers toch afhankelijk van paarden als vecht- of trekdieren.

STANDBEELD: Inderdaad, vandaar dat ik ze redde van de ondergang.

MAN: En dan zit ik hier maar gehakt te eten op je sokkel!

STANDBEELD: Ja, een mens is nu eenmaal een vleeseter.

MAN: Maar jij beet daarnet ook in mijn boterham.

STANDBEELD: Ik had honger.

MAN: Ja, als je hier al zo lang staat, zou je honger beginnen krijgen. Komen er hier

nog andere mensen hun boterhammetjes opeten?

STANDBEELD: Jij bent de enige die hier op mijn sokkel komt zitten om te eten.

MAN: Maar er komen dus nog mensen op je sokkel zitten die niet eten of zo?

STANDBEELD: Inderdaad, soms een verliefd koppeltje.

MAN: Als standbeeld zie je wel het en ander zeker?

STANDBEELD: Laatst was er een meisje die aan haar vriend vroeg of hij eens wilde zien waar ze geopereerd was en toen hij op haar vraag in ging wees ze naar een gebouw aan de overkant van de straat en zei: daar, op de eerste verdieping.

MAN: Prachtig! Maar jij ziet waarschijnlijk hier nog andere dingen.

STANDBEELD: Inderdaad, en soms dingen die ik liever niet zou willen zien! En dan heb je ook nog van die honden die hier komen plassen tegen mijn sokkel en duiven die op mijn kop zitten te schijten.

MAN: Ja maar, jij zag de dieren toch graag?

STANDBEELD: Mijn dieren hadden manieren.

MAN: Weet jij wat een koe is met een slaaptekort?

STANDBEELD: Ik zou het niet weten.

MAN: Een moe! Goed hé.

STANDBEELD: Ja, soms ben ik het ook moe om hier altijd maar te staan.

MAN: Kun je niet even bij mij komen zitten, want ik begin stilletjesaan een stijve nek te krijgen van steeds omhoog te zien. Of lukt dat niet?

STANDBEELD: Waarom zou dit niet lukken?

MAN: Ik weet niet, je ziet er zo…

STANDBEELD: Stijf uit?

MAN: Sorry, ik wilde je niet beledigen.

STANDBEELD: Ik heb daarnet van je water gedronken… dus…

MAN: Wacht, ik help een handje.

(Het standbeeld stapt voorzichtig van haar sokkel en gaat naast hem zitten.)

STANDBEELD: Man, dat doet deugd.

MAN: Wat? Even te kunnen zitten?

STANDBEELD: Ja, stel je eens in mijn plaats.

MAN: Zou ik een goed standbeeld zijn?

STANDBEELD: Probeer het eens. Wat houd er je tegen?

MAN: Wacht, ik zal eens in jouw plaats gaan staan. *(gaat op de sokkel staan)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze